

3 Евангелля св. Яна

І была блізка жыдоўская Пасха, і ўвайшоў Езус у Ерузалім. І знайшоў у святыні прадаючых валы і авечкі і галубы, і сядзячых мяняльнікаў. І зрабіўшы як-бы біч з вяронак, выгнаў з святыні ўсіх, так-жа авец і валоў. А грошы мяняльнікаў разсыпаў і абярнуў сталы. А тым, што прадавалі галубы, сказаў: “Вынясьце гэтае адсюль, і не рабеце дому Айца майго домам гандлярства”. І ўспомнілі вучні ягоны, што ёсць напісана: „Рупнасць аб дом твой з’ела мяне” (Пс 68,2). Дык адказалі жыды і сказалі яму: “Які знак пакажаш нам, што гэтае робіш?” Адказаў Езус і сказаў ім: “Развалеце гэту святыню, і я ў тры дні пастаўлю яе”. А жыды сказалі: “Сорак шэсць гадоў будавалі гэту святыню, і ты ў тры дні яе паставіш?” А ён гаварыў аб святыні цела свайго. Дык калі ўстаў з умерлых, успомнілі вучні ягоны, што ён гэтае гаварыў, і паверылі Пісанню і мове, якую сказаў Езус. †

Ян 2, 13-22

«Не гандляваць» чалавечым сэрцам

Адзіны, непаўтаральны фрагмент Евангелля пра тое, як Езус выкінуў купцоў са святыні. Хрыстус страціў цяжкія і ўжывае сваю сілу. На першы погляд Ён з бізуном са шнурком у далоні і яго павышаны голас не адпавядалі вобліку цяжківага пастыра, які заклапочаны з-за згубленай авечкі ці паставе бацькі (з прытчы), які чакае вяртання марнатраўнага сына. Толькі на першы погляд! Бо ў Езусе, які так рашуча рэагуе на прафанацыю святога месца, можна ўбачыць Бога-Творцу, які выходзіць суровым пакараннем з-за правіннасцяў выбранага народу ў Старым Запавеце. Гэта яго Сын, які не прыйшоў “папраўляць” старазапаветны воблік свайго Айца, але навучыць нас таму, на чым асноўваецца Божае бацькоўства. Пазней св. Павел скажа пра Езуса: “што Ён з’яўляецца глупствам для грэкаў і абурэннем для габрэяў”. Мы, хрысціяне, прывыклі да дабрыні і лагоднасці нашага Настаўніка, то давайце ж не будзем абурацца паставай Езуса, які так рашуча трактуе гандляроў у святыні. лепш задумайцеся над матывамі яго дзеянняў. І габрэі прасілі ў Езуса растлумачыць гэтыя яго ўчынкі. У адказ яны пачулі: разбураную імя святыню Езус зможа адбудаваць на працягу трох дзён. Таму яны атрымалі адказ, які затым (падчас судованага працэсу) паслужыць габрэям, каб асудзіць Езуса на смерць.

Давайце збярэм факты. Святыня ў Ерузаліме азначала прысутнасць Адзінаго Бога на зямлі. З моманту, калі Божы Сын стаў чалавекам, прымаючы чалавечае цела, Ён стаў адным з нас. Дзякуючы свайму крыжу, уваскрэсенню і Пяцідзсятніцы Хрыстус зрабіў нашыя целы святыняй Святога Духа. Пасля тых падзей кожны з людзей з’яўляецца

знакам прысутнасці Бога ў свеце. Таму купцоў са святыні можна параўнаць з сённяшнімі “гандлярамі” розных ідэй, якія зацямняюць вобраз Творцы ў чалавеку і змяняюць (з выразнага знаку Бога ў свеце) людскія сэрцы на “рынак”, кіруючыся пры тым сваёй дурнотай, жаданнем прыбытку або проста двудушнай наўмыснасцю. Не здзіўляйцеся, калі і сёння Хрыстус страціць цярплівасць на спакуснікаў...

Кс. Яраслаў Грынашкевіч